

Eu sunt un vers de dragoste

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Tu poți pleca, dar lasă-mi dimineața
Privirea ta să-mi țină de urât,
Îmbrățișează-mi sufletul cu-n zâmbet
Să-mi pot începe ziua și atât...

Din pragul porții-ntoarce-te și lasă
Pe patul meu un mugur alb de crin,
Să-mi amintesc c-am adormit aseară
Sub cerul drag al ochilor, senin.

Tu poți pleca o clipă, numai una,
Că altfel n-aș putea continua
Să fiu un vers de dragoste, iubire,
Nu știu cum să trăiesc în lipsa ta.

- Eu n-am să plec departe niciodată,
Meridiane noi, cu trup de vânt,
Nu mă atrag ca vocea ta, iubito,
Când stai pe prag zâmbind, fără veșmânt

Mă prinzi de mâini, invoci la ceas de noapte
În așternut petalele de crin
Să răcorească trupurile-ncinse
De pasiune, stropii de rubin

Ce ard pe gura dulce, delicată,
Par vraja lumii-n care sunt captiv,
Eu n-am să plec, iubito, niciodată,
Că sunt al tău în mod definitiv.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș